

som staa her, og som alle ere enige om, skulle tilfredsstilles, førend Koncession udstedes.

Til Slutning vil jeg ogsaa blot anbefale Ændringsforslaget til § 3 under Nr. 24, stillet af 3 ærede Medlemmer, om at begrænse Statstilskuddet, og det kan jeg naturligt gøre, fordi det er en Tanke, som jeg ikke har forstaaet rettere, end at alle, baade Forslagsstillerne, Udvalgsmedlemmer, Ministeren, Ordføreren, og hvem der ellers har haft med Sagen at gøre, have været enige om, at i den Retning maatte vi gaa. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har ikke ladet noget høre fra sig med Hensyn hertil, og den højtærede Minister heller ikke, men det er dog naturligt, at nogen lader høre fra sig og kommer frem med den Tanke, som vi i og for sig alle ere enige om, saaledes at vi ogsaa kunne komme til at tiltræde den. Hvad de mod Formen af dette Forslag gjorde Indvendinger angaar, kan jeg ikke se, at de have videre paa sig. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at han ikke turde gaa saa vidt som det ærede Medlem for Ringstøbing (S. C. Christensen) og lægge en saadan Magt i Ministerens Hænder. Det forekommer mig dog at være en ganske underlig Tale; den var for mig næsten lige saa uforstaaelig som det, det ærede Medlem sagde, da han forleden Dag rettede en Opfordring til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) om at opstille Vaaneparagraffen paa denne Lov — hans Udtalelser berom faldt omtrent i samme Tonart. Det er dog klart, at det, som dette Ændringsforslag indeholder, er en Begrænsning af Indenrigsministerens Bemyndigelse, og det en Begrænsning, som i flere Retninger er praktisk og hensigtsmæssig. Om man kan sige, at der kan vælges en anden Form for at begrænse Bygningen af Jærnbannerne, saa de ikke vælte ind over os paa en Gang, og saaledes, at Statskassen med Næmlichkeit kan magte sin Opgave, om en anden Form kan findes, hvor man deler Jærnbannerne i Klaser, som komme med visse Aars Mellemrum, skal jeg henstille. Jeg tror hverken, at det er godt gørsligt eller nødvendigt; men — siger den ærede Ordfører for Forslagsstillerne: Saa bliver det netop Ministeren, som afgør, hvilke Vinier der skulle tages. Jeg kan ikke forstaa andet end at, hvis det Forslag vedtages, er der næppe nogen Tvivl om, at der er en Regel, som gælder, og om den kan man sige, hvad man vil, det er den, at, hvem der kommer først til Mølle, faar først malet. Man kan sige, at man ikke sympatiserer med den; men det kan ikke ende med andet. Jeg tror ikke, at

man kan komme nærmere, og der sker ikke stor Støbe derved. Det er naturligt, at de, som ere bedst forberedte og nærmest til at tage Sagen op, maa komme først i Betragtning. De, som føle Trang til at funde sig lidt og se Tiden an og se deres Sager efter, maa vente. Og skulde der komme for mange i Løbet af et eller to Aar, er der ikke andet at gøre end at vente og udsætte det, indtil Midlerne strække til. Jeg tror ikke, at den Vanstuelighed er uoverkommelig, jeg tror, det er den hundeste Maade at løse Spørgsmaalet paa. Jeg skal derfor anbefale de Herrer's Forslag til § 3, saa meget mere, som jeg ikke har hørt nogen bestride, at noget lignende i denne eller en anden Form absolut maa staa i denne Lov, før vi kunne sige, at den virkelig er tilfredsstillende.

Bajer: Det ærede Medlem, der nu satte sig, nærede ingen Tvivl om, at man vilde vedtage det Ændringsforslag, han har stillet under Nr. 15 om, at Standerborg Amtsraad skulde træffe Valget mellem de to Vinier Horsens—Bryrup og Horsens—Borvadbro. Jeg vil meget tilraade det ærede Medlem at tage dette Ændringsforslag tilbage eller rettere sagt tage Forslag Nr. 14 tilbage og lade Ændringsforslaget følge med. Grunden dertil er den, at jeg, som har indbragt Forslaget om Borvadbrobanen og sølgelig er ret godt underrettet, ikke alene ved, at den Vinie til Borvadbro ikke har kunnet vinde Tilslutning i Udvalget, men at ogsaa de, som oprindelig interesserede sig for Forslaget, ikke længere kunne fastholde det, og at, hvis Standerborg Amtsraad fik den Opgave at afgøre Valget mellem de to Vinier, vilde det blive Horsens—Bryrup; men netop fordi jeg ønsker, at ogsaa Egnene Nord og Nordvest for Horsens—Bryrup skulle forenes med Horsens ved Jærnbane, ønsker jeg, at man vil tage dette Forslag tilbage og imidlertid afvente, hvad der kommer ud af et nyt Forslag, som er under Opsejling, men som imidlertid endnu ikke er modent til Afgørelse. Det er muligt, at man til tredje Behandling kan komme med et Ændringsforslag i Stedet for det, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds har stillet, et Ændringsforslag, som gaar i den Retning, at hvis Forslag Nr. 14 vedtages, knyttes der en eventuel Sidebane fra Horsens By i Retning af Himmelbjærget. Hvorvidt denne Bane skulde komme op til Himmelbjærget, kan jeg ikke sige; jeg skulde ikke have noget mod, at den kom op til selve Pavillonon paa Himmelbjærget. Der er ingen Stigningsvanstuelighed Syd fra; der kan maasse gøres